

bra protislovenska in protihrvatska politika in to je pravi izvor prijateljstva med Beogradom in Rimom. Imeli smo že nešteto žalostnih in sramotnih primerov in izrazov tega prijateljstva. Ni dovolj, da Italijani vedno dosežejo, kar hočejo, marveč naš zunanji minister in cela vlada še Italijanom pod našo državo dovoljuje več kot to, kar jim pripada po mednarodnih in medsebojnih pogodbah, do čí mše nismo doživeli pravega in odločnega protesta proti temu, kar se proti mednarodnemu pravu v Italiji brezobzirno počenja z našo jugoslovansko narodno manjšino. V Firenci so sedaj zopet Italijani dosegli vse, kar so hoteli in ko govori Mussolini o prijateljstvu do jugoslovanske države, je treba razumeti to kot prijateljstvo in naklonjenost nasilnika, ki je eni družini izropal in silno oškodoval par članov ter hvali sedaj tretjega člana, ki je tako zapeljan, da se vseh krivic proti bratom in proti celi družini ne zaveda.

Hudobija in davki.

Nekaj strašnega je, kako se sedaj izterjuje davki! Kaj takega še ne pomnimo. So bila davčna bremena leta 1924 huda, a izmuzganja, kakor letos, še v Sloveniji ne pomnimo. Vsi vemo, kdo je tega kriv. Centralizem žre in žre. Podoben je vreči, ki nima nobenega dna. Za ta centralizem so glasovali velikosrbski radikali, samostalni demokrati in samostojneži. Poslanci Slovenske ljudske stranke so s povzdignjenim glasom svarili in klicali: **Velikosrbski centralizem bo naša nesreča!** Ali kaj so se zmenili za opomine in glasove naših poslancev dr. Kukuljević, Voglar, dr. Žerjav, Pucelj, Mermolja, Drofenik in pa Ureklj? Zadovoljni so bili, če sta jih Pašić in Pribičević hvalila, a poslance Slovenske ljudske stranke psovala...

Danes se uresničuje prečokba naših mož, da bo centralizem za nas nesreča. Na stotine opsestnikov, obrtnikov in trgovcev se bo poglajalo še letos na boben. Ista nesreča čaka še tisoče drugih, če bo šlo tako naprej. Kakor hočejo velikosrbski radikali in samostalni demokrati.

Narod obupa vsled neznosnih davkov. Kmetje jemljejo posojila, da morejo vsaj za silo zamašiti nenasitno davčno vrečo. Obrtniki in mali trgovci propadajo, ker ne morejo ogromnih davkov in taks. In letos je davčni vijak prišrafal še ubogega delavca...

Kdo je vse to zakrivil? Če bi bil teh nesreč kriv posameznik, ljudstvo bi ga tako dolgo iskalo, da bi ga našlo. Ta nesreče gotovo ne bi ušel ljudski sodbi in obsodbi. In pri nas pa še mnogi poljubujejo roke tistim, ki so nam prinesli to nesrečo. Poljubujejo bič, ki nas tepe...

Dne 31. marca se je v narodni skupščini govorilo in glasovalo o predlogu Pašičeve in Pribičevićeve vlade glede zvišanja starih davkov in glede uvedbe novih davkov. Slovenska poslanka Pušenjak in dr. Kulovec sta v imenu Slovenske ljudske stranke stvarno in z močnim glasom opozarjala in rotila vladne stranke, naj ne nalagajo novih davkov, ker Slovenija jih ne prenese več... Bilo je vse bob in steno.

Pašičevi radikali, Pribičevići samostalni demokrati, Pivko in Žerjav med njimi, so glasovali proti nam in za zvišanje davkov ter za nove davke!

Še smejali so se poslancem Slovenske ljudske stranke, ko so jih opozarjali, da Slovenija ne prenese novih bremen. Ni čuda! Saj je »Jutro« nedavno zapisalo, »da še Slovenija ni preveč obdavčena!« Ni čuda, saj je govornik Pivkove stranke na zborovanju v Slovenskih goricah trdil, da Slovenci po njegovem računu še premalo plačujemo.

»Jaz tudi mislim tako. Ker pa smo že zraven, je boljše reči, da se borimo za čast. Človek mora zmiraj čuvati čast svojega stanu in ljudem kazati, da se dobro počuti v njem. Sicer bi se ljudje nazadnje še norca delali iz nas.«

Medtem, ko sva se pogovarjala o takih stvarih, smo slednjič ugledali veliko reko, ki je bila Majna, kakor je rekel narednik. Ob reki je bila vas, skorzi katero nas je peljala pot. Kako se je vas imenovala, nismo vedeli, a smo se ustavili v njej.

Razkropili smo se po hišah in vsak si je lahko kupil žganja, vina in kaj od mesa. Kdor ni imel denarja, je jedel svoj črni kruh in gledal druze.

Okrog šeste ure zvečer smo prišli v Frankfurt. To mesto je še starejše od Majnce in polno Židov. Peljali so nas na kraj, kjer so bili nastanjeni v vojašnici deseti huzarski polk in badenski lovci. Kakor so mi pripovedovali, je bilo staro poslopje svoj čas bolnica, in to rad verjamem, ker je bilo znotraj veliko dvorišče z zidanimi hodniki. Pod temi hodniki so spravili konje, zraven pa je stanovalo moštvo.

Po brezštevilnih ulicah, ki so bile tako ozke, da je bilo komaj videti zvezde med dimniki, smo slednjič prišli na določeno mesto. Čakali so nas stotnik Florentin in poročnik Clavel in Bretonville. Po raportu so nas naredniki peljali po oddelkih v sobe, ki so bile nad Badenci. Bile so to velike dvorane z majhnimi okni. Med okni so stale postelje.

Narednik Pinto je obesil svojo svetiljko na steber sredi sobe. Potem je vsak položil svoje orožje na stojalo ter se močje iznebil tornistra, bluže in čevljev. Cebedej je imel ležišče poleg mene. Čez dvajset minut smo spali, kakor bi bili ubiti.

X.

Sele v Frankfurtu sem spoznal vojaško življenje. Do takrat sem bil samo rekrut, zdaj pa sem postal vojak. Tu ne govorim o vežbanju. Kako se na povelje ozreš na desno ali levo, pokriješ sprednjega moža, pri nabijanju položiš roko na sprednji ali srednji puškin obroč, puško deneš na mudo — tega se z dobro voljo naučiš v enem ali dveh mesecih. Ampak naučil sem se discipline, to je, da ima korporal vedno prav, ako govori s prostakom, narednik s

Vse tiste, ki v Beogradu glasujejo za zvišanje davkov, ki tako nesramno pišejo in govorijo, obtožujemo, da so krivi nesrečnega izmuzganja Slovenije!

Žerjavovo »Jutro« in Pivkov »Tabor« zadnje tedne pišeta, da celo kmetstvo ljudstvo stopa v samostalno demokratsko stranko in da odobrava delovanje poslanca Pivka. Mi sicer vemo, da »Jutro« in »Tabor« lažeta in farbata. Kajti, da bi ljudstvo šlo s stranko, ki je kriva toliko nesreč, tega nihče ne verjame. Ali vemo, da se nahajajo povsod tudi hudobni ljudje, katerim se strašno dopade, če morejo kljubovati pošteni stranki.

Tako beremo, da so pri Sv. Trojici v Slov. goricah baje celo nekateri kmetje pristopili v Pivkovo samostalno demokratsko stranko. Menda je samo par zapeljanih. Torej tem nesrečnejem je celo prav, da Pivko glasuje za zvišanje davkov. Kmetje, obrtniki, trgovci, delavci! Pojdite k tem ljudem in zahtevajte od njih, naj plačujejo namesto Vas davke. Naj pristaši samostojno demokratske stranke prosijo Pivka, da prihodnjič zopet glasuje za — še večje davke!

Kdor je hudoben, je udarjen s slepoto!

IZKUSTVO

je najboljši učitelj. Milijoni ljudi poznajo šampon s črno glavo kot najboljšo sredstvo za nego lasi, da nočejo več vedeti. Radi tega ne čakajte, ampak tudi Vi si osvobodite izkustvo drugih. Rabite torej za umivanje lasi še samo mnogo let izkušeni

»Šampon s črno glavo«

ki odgovarja vsem zahtevam prirodne in razborite nege lasi.

Dobiva se v vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah. Edini proizvajatelj: Hans Schwarzkopf, Berlin-Dahlem.

Važno je, da pri nakupu posebno naglašate dostavek »s črno glavo.«

Okopavanje in osipavanje kmetijskih rastlin.

Poleg raznih drugih činiteljev je tudi poletno rahljanje zemlje za uspešno rast naših kmetijskih rastlin neizmerne važnosti. Rezultati našega dela morajo biti različni ob sicer enakih podnebnih in zemeljskih razmerah. V nekaterih južnih, rodovitnih deželah pridelujejo kmetijske sadeže z manjšimi stroški kot pri nas, ali v drugih, še manj rodovitnih pokrajinah na severu.

V naših krajih potrebujejo kmetijske rastline za dobro rast predvsem rahle zemlje. V rahli zemlji se lahko razvijajo korenine na vse strani, ker more dohajati do njih dovolj zraka, vlage in topline — činitelji, ki so za razkroj zemlje in hranilnih snovi v njej neobhodno potrebni.

Pri nekaterih kmetijskih rastlinah, kakor n. pr. pri turščici, gomoljnatih in koreninskih rastlinah je

treba zemljo po večkrat rahljati, da nam uspevajo. Pri drugih, to je žitaricah in metuljnicah pa zadostuje, ako jim samo po enkrat okopamo, in sicer v spomladi z brano. Tudi mlad krompir kaže povlačiti z brano, kakor hitro se je prikazal iz zemlje.

V splošnem velja pravilo, da je zemlji tem česče in skrbneje okopavati, čim težja je. Če se zemlja po večkratnem dežju tako zapere in strdi, da se napravi površ trda skorja, tedaj moramo to skorjo z okopavanjem zdrobiti.

Še večje važnosti pa je okopavanje v sušnih letinah. V takšnih časih moramo s pravočasnim okopavanjem zemljo obvarovati pred prevelikim izsušenjem. Po številnih drobnih, lasu podobnih cevkah, takojimenovalnih kapilarah uhaja iz globočine zemlje vlaga, ki je mladim rastlinam neobhodno potrebna. Če te kapilare pretrgamo, kar se zgodi z okopavanjem, ne more vlaga na površino zemlje, temveč ostane tam, kjer je okopalnik ali motika pretrgala cevke v zemlji. Zgornja zrahljana plast zemlje pokriva spodnjo nezrahljano plast slično, kakor odeja spečega človeka ter jo tako varuje pred močnim izhlapevanjem. Lastnost, po kateri izhlapeva zemlja vodo iz svoje notranjosti, imenujemo kapilarnost ali lasovitost. V plitvo zrahljani zemlji ostane podzemna vlaga ohranjena spodnji plasti ter pride rastlinskim koreninam v prid. V letinah, ko primanjkuje moče je zategadelj kmetijske rastline, kot turščico, krompir, peso, korenje, repo, fižol, grah itd. plitvo okopati, da ne trpe preveč suše in ne venejo. Povsem napako in neutemeljeno je malenkostno naziranje, da je treba držati zemljo v vročem letnem času neokopano in s plevelom obsenčeno.

Okopavanje se vrši z motikami, ceneje in hitreje pa z okopalniki. Za okopavanje s stroji je treba, da sejemo rastline v pravilne vrste, to je 60—80 cm vsakebi. — Zboljšani okopalniki z osipalnim lemežem, ki služijo obenem tudi za osipavanje, se dobe pri tvrdki Združene tovarne poljedelskih strojev Melichar—Umrath—Bäcker—Kaub Praga, podružnica v Ptuj, in sicer za ceno 600—900 D.

Zelo pripraven je okopalnik s štirimi noži in enim lemežem. Z lemežem se zemlja rahlja in drobi, noži pa

Do cilja

prideš prej in lažje, ako si zdrav in vesel. Zdravje in dobro voljo si ohraniš, ako imaš vedno pri sebi

„TORO“

prsrne karamelo, ki s svojim prijetnim okusom in zdravilnimi snovmi iz 5 slovitih zelišč kaj dobro učinkujejo na prebavo, proti prehlajenju ter so tudi otrokom neškodljive. Dobite jih pri vsakem trgovcu za 3 dinarje.

Stovanje. Marsikdo se je dal oskubiti do zadnjega beliča, samo da je bil »dobrih staršev.« Pozneje so bili vsi seveda sodrga, a kaj se hoče? Nečimurnost pokvari vse od novince do generala.

Med tem časom so prihajali vedno novi novinci s Francoskega, s Poljskega pa polni vozovi ranjencev. Kakšen prizor je bil pri vojašnici sv. Duha na drugi strani reke! Voz ni hotelo biti konec. Vsi ti nesrečniki so imeli zmazane ude: enemu je bil ozebel nos, drugemu ušesa, tretjemu roka, četrtemu noga, zato so jih pokladali v sneg, da niso razpadli v kose. Njih obleka je bila tako revna, da si revnejše ni mogoče misliti: ženska krila, ogoljene kape iz kozuhovine, povaljane čake, kozaske plašči itd. Okrog nog so imeli ovite žepne robce ali srajce. S težavo so zlezli v voz in gledali ljudi z udrtimi očmi in razmršenimi, čez obraz visečimi lasmi, kot divje živali. Smilili bi se bili celo ciganom, ki prenočujejo po gozdovih. In vendar so bili to še najsrečnejši, ker so ušli smrti, dočim je na tisoče njih tovarišev poginilo v snegu ali na bojišču.

Klipfel, Cebedej, Fürst in jaz smo obiskali nesrečnike. Pripovedovali so nam vso nesrečo od osvojitve Moskve naprej. Zdaj sem izprevidel, da je strašno devetindvajseto poročilo govorilo resnico.

To pripovedovanje nas je hudo razkačilo na Ruse. Nekateri so rekli: »Da bi se le kmalu pričelo! Zdaj bodo tepeni dodobra...« Še ni vsega konec! Njih jeza se je prijetela celo mene in včasih sem si mislil: »Jože, ali si znorel? Rusi branijo svojo deželo, svoje rodline, vse, kar je človeku sveto na zemlji. Ako bi tega ne storili, bi jih vsakdo lahko po pravici zaničeval.«

O tem času se je zgodilo še nekaj nenavadnega.

Moj tovariš Cebedej je bil namreč sin pfalzbürškega grobarja in včasih smo ga med sabo imenovali »grobarja.« Nam tega ni zameril. Ko pa je neki večer po vežbanju šel čez dvorišče, mu je kakal nek huzar:

»Cuj, grobar! Pomagaj mi proči spraviti to slamo!«

Cebedej se je obrnil in mu odgovoril:

»Jaz nisem grobar in vi svojo slamo sami pospravite!«

Ali me imate za tepca?«

Oni pa je kričal še bolj:

»Rekrut, ali boš ubogal ali ne?«

podrezujejo plevel. Pri vsakem okopalniku so lemeži in noži pritrjeni tako, da jih moremo prestavljati za širše in ozje vrste.

Prvo okopavanje pri krompirju, pesi in korenju naj se vrši kolikor mogoče zgodaj, in sicer takoj, kakor hitro se vrste dobro vidijo. Najbolje storimo, ako prvič okopavamo z motiko. Z okopalnikom bi lahko poškodovali majhne rastline. Če pa manjka delavcev rabimo okopalnik tudi za prvo okopanje. V tem slučaju postavimo lemeže bolj skupaj, da okopamo zemljo le po sredini vrst, vrste same pa okopamo z motikami. Tako delo je ceneje in se hitreje opravi.

Okopavine okopavamo po dvakrat, trikrat in tudi večkrat. To se ravna po tem, kako težka je zemlja in s plevelom porastla. Pri rahli in plevela prosti zemlji zadostuje dvakratno okopavanje, težko in plevelasto zemljo pa moramo trikrat okopavati. Kakor hitro se zemlja obraste s plevelom ali kakor hitro se napravi površje zemlje trda skorja je delo obnoviti. Po okopavinah — turščici, krompirju, pesi — ima ostati zemlja čista od plevela. Ne sme se pripetiti, da bi zemlja po teh poljskih sadih postala še bolj plevelna.

Nekatere rastline je treba z zemljo še osipati, da nam bolje rade. To velja v prvi vrsti za turščico in krompir. Osipavamo pa tudi buče, kumare, fižol in zelje. Z osipavanjem ali ogrebanjem rahljamo zemljo, jo dobro prezračimo in prisujemo k rastlinam. S tem zatiramo plevel, rastlinam pa dajemo nove plasti zemlje v izkoriščanje. Osipana turščica poveže nove korenine iz spodnjega kolenca. Te koreninice pomagajo, da se turščica boljše vkorenini in lažje kljubuje burjam in nevihtam. Čim več korenin je v zemlji, tem bujnejši in večji je tudi nadzemski del rastline in toliko več bomo imeli splošnega pridelka.

Posebno dobro je osipavanje tudi za krompir, ki uspeva že po svojih prirodnih svojstvih najbolje v rahli, kešnati in propustni zemlji.

Neposredni uspeh rahljanja zemlje z okopalniki in osipalniki pa je ta, da moremo zemljo za takšno obdelovanje že od vsega početka boljše obdelovati in nasaditi rastline v pravilne in širše vrste. S tem prihranimo mnogo semen in posamezne rastline pridejo v enakomerno razdaljo med seboj. Pregosto nasajen krompir v vrstah izpod 60 cm vsakebi, ostane droben. Koruza pa, ki nima primerne razdalje vrst, t. j. posamezne vrste 70 do 80 cm narazen, ne more doseči 2 do 3 klasov ali tabor na enem steblu.

Vekoslav Stampar.

odkar kupujem »MIRIM« ječmenovo sladno kavo, sem kakor prerojena! Pa je res izvrstna in dvakrat tako izdatna kakor druga. Učinkuje na dobro voljo in zdravje ter se dobi pri vsakem trgovcu.

Pušenjaki in eden od zemljoradnikov sta intervenirala finančnega ministra radi nejasnih računov in radi pomankanja vsake kontrole pri razpolaganju z državnim premoženjem. Finančni minister je tako odgovoril, da sta oba poslancata morala izjaviti, da to sploh ni odgovor.

BOLGARIJA.

Bolgarska vlada nadaljuje s polno paro preganjanje vseh svojih nasprotnikov. Kakor po sovražnem vojnem ozemlju hodijo po celi deželi vladna in vojaška dobrovoljska krdela, ki imajo popolno oblast nad narodom — nad njegovim premoženjem in tudi nad njegovim življenjem. Ljudi, ki so kolikortoliko znani kot nasprotniki sedaj vladajočih velekapitalističnih in lažinaprednih strank, se aretirajo, da se velika večina takoj pobije, drugo pa izvede pred prekosodna vojaška sodišča. O teh, ki so jih vladni oboroženci sami pobili, izdaja potem vlada obvestila in objave, da so ubežali ali pa da so skušali bežati in da so bili na begu ustreljeni. Na sodne razprave postavlja vlada tudi svoje špijone, ki s svojimi izjavami kot navidezni obtoženci obremenjujejo razne ljudi, ki so režimu na poti. Vladni krogi pošiljajo iz Sofije v svet vse polno najetih morilcev proti svojim nasprotnikom, ki so se v tujini že pred dolgim časom naselili kot politični begunci. Bolgarska vlada predstavlja vse svoje navadne politične nasprotnike kot najhujše zarotnike vsled tega, da bi preslepila mednarodni svet in dobila dovoljenje za veliko zvišanje armade, ki je bilo določeno na gotovo število mož z mirovnimi pogodbami.

ITALIJA.

Fašisti so po vsej državi vpriporili slovesno proslavo 10 obletnice italijanske vojne napovedi. Poslanska zbornica je imela v soboto svečano sejo, na kateri je govoril tudi Mussolini. Mussolini je izdal skupen proglas na vojsko, mornarico in aeronavtiko. V Rovigu so fašisti na cesti pretepli porotnike, ker so bili obsodili dva fašista. Nato so vdrl v socialistični delavski dom in ga popolnoma upostolili. Istotako so upostolili tamkajšnji hotel, ki je last socialistov. Tudi po drugih mestih napadajo fašisti socialistično delavstvo.

AMERIKA KOT UPNIK.

postaja evropskim državam zelo neprijetna, zlasti pa pritiska na Francijo. Svoje zahteve po takojšnji ureditvi francoskega dolga opira Amerika na okolnost, da plačuje vsak Amerikaneec letno po 68 dolarjev davka, vsak Francoz pa samo 33 dolarjev. Francijo smatrajo Amerikanci za zelo bogato deželo, ker je vsa francoska industrija stalno in polno zaposlena in ker vrednost francoskega izvoza znatno presega vrednost uvoza. Amerikanci običajno Franciji dalje, da vzdržuje ogromno armado, ki šteje v mirnem času nad 600.000 mož, v vojnem času pa 5 milijonov, za katere je treba imeti pripravljeno vso vojaško opremo. Posebno bode Amerikance v oči francosko letalstvo, ki je namočnejše med vsemi državami. Kdor pa more plačevati tako ogromne stroške za oboroževanje, plača lahko po mnenju Amerikancev tudi svoj dolg.

Prireditve.

Sv. Rupert v Slov. gor. Na splošno željo občinstva ponovi tukajšnji orlovski odsek na binkoštni ponedeljek, dne 1. junija t. l., ob treh popoldne v prostorih stare šole gledališki predstavi »Kmet Herod« in »Eno uro doktor.« Učjudno zopet vabi orlovski odsek!

Slovensko kat. izobraževalno društvo »Skala« na Zg. Polskavi priredi dne 1. junija t. l., to je na binkoštni ponedeljek, ob treh popoldne v Društvenem domu na Zgornji Polskavi lepo igrano »Tihotapec« v petih dejanjih. Med odmorom svira društveni tamburaški zbor. Nastopi tudi pevski zbor. Cela prireditve obeta biti jako lepa in je čisti dobiček namenjen za poravnavo stroškov, nastalih pri gradnji novega doma. Zatorej, prijatelji naše vrle mladine in poštene zabave, pridite v obilnem številu! Na binkoštni ponedeljek vsi na Zgornjo Polskavo!

Loterija v Ptuj. Z zanimanjem povprašujejo od vseh strani, kako bo pri tej loteriji v Ptuj, ako bode moral vsaki osebno v Ptuj priti k žrebanju, ali bo lahko doma zvedel o izidu loterije. Poslušajte: Žrebanje se bo vršilo pod državnim nadzorstvom in kdor je kupil srečko, ni treba, da bo osebno navzoč pri žrebanju. Vse izžrebane številke pa bodo objavljene v časopisih: »Slovenski Gospodar«, »Nesha Straža« in »Slovenec.« Dobitki se pa bodo tudi vsakemu na željo na dom poslali. Semo se en mesec je čas, segajte vsi pridno po srečkah, ker dobitki so zelo lepi, koristni in vrlo solidni. Lahko dobite za mali denar hrbkoga konja, vsaka gospodinja bo lahko vesela, ko bo dobila moderni šivalni stroj, drugi zopet kolo in to prvovrstno, ali pa polovnjak vina, ali moško obleko itd. Vseh dobitkov je

250. Srečka stane samo 5 dinarjev. Povej to tudi drugim znancem in prijateljem in naroči skupaj več srečk, dokler so še za dobiti, da ne boš prepozen. Naročajo se: Župni urad sv. Peter in Pavel, Ptuj.

Društveni dom Mala Nedelja. Na trojičko nedeljo, 7. junija, popoldne ob pol štirih, se ponovi igra »Reveček Andrejček«, narodna igra s petjem in godbo. Ne zamudite in oglejte si vsi to krasno igro, ki se vprizori zadnjikrat!

Dijaška orlovska prireditve se bo vršila dne 7. junija v nedeljo. Začetek prireditve ob 8. uri zjutraj. Popoldne ob treh bo javna telovadba in ljudska zabava v mestni grahi. Sodeluje godba iz Maribora.

Polzela. Ker je v nedeljo vsled premajhnega prostora moralo oditi mnogo ljudi, se ponovi na binkoštno nedeljo »Miklova Zala« na vrtu g. Cimpermana. Začetek točno ob treh popoldne. V slučaju slabega vremena se vrši v dvorani. Ker je zopet pričakovati obilne udeležbe, se priporoča rezervirati vstopnice. Čisti dobiček je namenjen za stavbo Društvenega doma. Se priporočamo v obilni obisk. Bog živiti!

Celjsko orlovsko okrožje priredi v nedeljo, dne 12. julija t. l. v Laškem orlovski tabor in prosimo vsa sosednja društva, da blagovolijo to vpoštevati in ne prireditve omejenega dne svojih prireditve. Bog živiti!

Savinjsko orlovsko okrožje vabi na mladinski dan, 13. se vrši dne 28. in 29. junija na Polzeli z izvanrednim programom. Vršijo se prostovoljne javne tekme v prostih in orodnih vajah in lahki atletiki. Posebno pozornost bodo vzbujale javne tekme in darila, katera se bodo razdelila zmagovalcem. Za polovično vožnjo je zaproseno. Natančen spored priobčimo prihodnjic. Bog živiti!

Vojnik. Prostovoljno gasilno društvo v Vojniku proslavi na Vidov dan, dne 28. junija t. l., 45letnico obstoja društva. Sosedna tovariška društva se vabijo k obilni udeležbi. Natančnejši spored se pravočasno objavi.

Sv. Križ pri Mariboru. Prireditve ljudske drame »Lovski tat« dne 21. 5. je zopet pokazala, kaj premore složno sodelovanje mladih, idealnih ljudi. Naporne in dolgotrajne so bile vaje, pa zato ne brez uspeha. Kdor je videl te prizore, jih ne pozabi več in od vseh strani se oglašajo želje, da bi se še večkrat kaj podobnega uprizorilo. Svoje vloge so igralci po temeljiti predpripravi dobro razumeli in se zato tudi popolnoma poglabili vanje. Gozdar Hrast je bil res možak kakor hrast, razločno in umerjeno mu je tekla beseda. Usmilila sta se nam ubogi Pavel Tratnik in njegova zaročenka Cilka, ko nista mogla doseči svoje sreče, ker je lovška straža zapeljala Pavleta, da je, zasaden pri fatvini srne, umoril lovca Jevšarja ter dopustil, da je bil Osat mesto njega obsojen. Dasi je prisegel, da hoče svoj greh tajiti pred svetom, je vendar, premagan od Cilke odločnosti, padel pred njo na kolena ter tako molče priznal svojo krivdo. Težje vesti si hoče olajšati, zato pošče Osatovo ženo ter ji izroči listič, na katerem prizna zločin. Ko se je še zadnjič poslovil od Cilke ter vprico njenega očeta priznal svojo krivdo, ubeži skozi vrata, videč, da so orožniki za njim, ker noče obstati na njih poziv, počti strel in konča njegovo mlado življenje. — Dosedaj še ni nobena prireditve tako učinkovala kakor ta. Vsem ljubim gostom izrekamo na tem mestu srčno hvalo za naklonjenost! Upamo, da vlada vsepovsod prepričanost: Vredno je potruditi se k prireditvam k Sv. Križu!

Orlovski dan v Jarenini. Minulo nedeljo se je proslavljala v Jarenini redka slavnost, ki bo našim Jareninčanom in njihovim gostom ostala še dolgo v spominu. Tega dne se je vršil v Jarenini celodnevni zlet mariborske Orlovske srenje. Udeležila se je zleta poleg Orlov iz Maribora, St. Olja, Sv. Petra, Jarenine in ostalih okoliških krajev še številna množica domačinov in veliko število orlovskih prijateljev iz Maribora. Zadovoljni so bili z zletom vsi, ker jim je nudil užitek, kot ga znajo prirediti le Orli. S svojimi discipliniranim nastopom in izredno dobro uspelim sporedom prireditve so šele pokazali našemu ljudstvu razliko, katera loči Orle od brezverskega Sokola, ki se skuša tudi v Jarenini vgnezditi. Orlovski nastop je uničil vse izglede Sokolov, ki so skušali svoje stališče v Jarenini ojačiti z velikim zletom dne 17. t. m., ki se je pa končal s še večjo polomijo. Domačini, priprosto ljudstvo, radi katerega je bil sokolski zlet vpriporjen, da ga zvabi v sokolske vrste, se zleta sploh niso udeležili. Le od daleč so bili priča nekulturnemu nastopu sokolašev, katerih žalostne vaje so gledali le iz Maribora došli demokratari. Orlovski zlet je pa pokazal Sokolom, da jim v Jarenini ni mesta. Potek zleta ne bomo na dolgo in široko opisovali, saj so bili udeleženci sami priča, da se je vršil naravnost vzorno. Omenimo le na kratko spored: Orli so se zbrali v Jarenini že zjutraj. Predpoldan se je vršila slovesna služba božja, med katero je imel krasen slavnostni govor č. g. šentiljski župnik, duh. svetnik Evald Vračko. Po sv. opravilu so se zbrali Orli na pokopališču, da se poklonijo na grobu ustanovitelju jareninskega Orla, bratu Sketu. Govoril je na grobu brat Petrun. Popoldan se je vršil sprejem iz Maribora došlih številnih gostov, nato so bile večernice, potem pa je številna množica napolnila telovadni prostor poleg cerkve, kjer se je vršil nad vse zanimiv in srečno sestavljen telovadni spored. Proste vaje članov, članic, naraščaja, orodna telovadba na bradli in na drogu, vse je bilo izvajano brezhibno in dovršeno. Posebno je ljudi zanimalo skakanje v višino brez in s palico, kjer so nekateri telovadci pokazali, da so skoke pridno trenirali. Med telovadbo je pozdravil navzoče v lepem govoru jareninski župan g. Šparl, odgovoril pa mu je predsednik mariborskega orlovskega okrožja g. dr. Veble. Po telovadbi se je vršila neprilijena zabava na vrtu g. Cvilaka; pod noč so se gosti razšli. Omeniti moramo pa še pred vsem požitnovalno godbo kat. Omladine iz Maribora, ki je mnogo doprinesla, da je cela prireditve izpadla tako zanimivo in lepo.

Ob priliki jareninske orlovske prireditve so se mnogi izredno trudili, da se je tako krasno izvršila. Vsem naša

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Ko se je v ponedeljek po enotedenskem odmoru zopet sestala narodna skupščina, so mnogi mislili, da je s tem napočila nova doba v vladni in državni politiki. Pričakovano se je, da je strankarski sporazum med radikali in radičevci, ali kakor se na kratko imenuje RR. sporazum že dozoril in da bo prišel že s tem dnem do izraza. Tik pred sejo je pa Pašič zbral svoj poslanski klub in je podal

svoje mnenje o sporazumu.

Povedal je najprej, da anketa ali parlamentarni odbor glede 24 preostalih hrvatskih mandatov ni bil dovolj natančen, da o sporazumu ni niti govora in da je treba na to še čakati, da bo najprej sodnija glede zaprtega Radiča izrekla svojo sodbo in da se bo poprej še marsikaj drugega odločilo, proučilo, uredilo, dogodilo itd.

Pašičevo zavlačevanje

po stari navadi je s tem govorom podano vsem v svojedobno razlaganje in razumevanje. Kakor navadno, tako se tudi lokrat Pašičeve besede lahko najrazličnejše tolmačijo. Samostojni demokrati si lahko mislijo, da jih bo Pašič do konca svojega življenja držal na vladi, zagovorniki brezpogojnega sporazuma radičevcev z radikali v Zagrebu pa lahko tudi trdijo, da RR. sporazum ni niti odložen, kaj šele prekinjen. Na vsak način ima ta struja v Zagrebu bolj prav kot pa samostojni demokrati, ki se Pašiču ne zdijo niti besedice vredni.

Volitve v državni svet.

S poročilom anketnega odbora se ponedeljkova seja skupščine ni bavila. Izvedla je pa dopolnilne volitve v državni odbor in ker se je že v naprej videlo, da v tem vrhovnem nadzorskem mestu državne uprave ni od vladne večine predlagani niti eden Slovenec ali Hrvat, je že pred volitvami Jugoslovanski klub podal svojo

protestno izjavo.

V tej izjavi se naglašja, da se glede davkov v največji meri ozira na Slovenijo, dočim se niti enega Slovenca ne pripusti k upravnim poslom skupne države. Potestne izjave so podali tudi hrvatski. Davidovičev demokratski, muslimanski in zemljoradniški klub z utemeljevanjem, da vlada vsepovsod namešča samo svoje pristaše in nato se je cela opozicija pred volitvami odstranila. Vladna večina je sama s 153 glasovi izvedla volitve v državni svet.

Važne interpelacije

so bile tudi na dnevnem redu. Kot prva je bila interpelacija Jugoslovanskega kluba radi preganjanja slovenskih profesorjev in učiteljev. Prosvetni minister Pribečević bi moral odgovarjati, a je skrbno pazil na dnevn red in se je še poprej umaknil iz dvorane. Poslanec